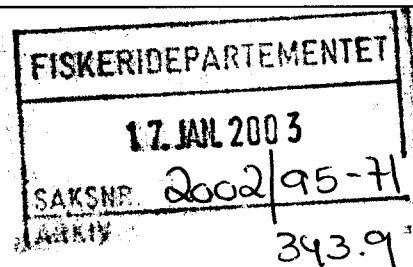

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 OSLO

**SPESIELLE KVOTEORDNINGER FOR FARTØY UNDER 28 METER
SOM DELTAR I FISKERIER SOM ER UNDERLAGT
ADGANGSBEGRENSNING OG FORSKRIFT FOR STRUKTURAVGIFT
OG TILDELING AV KONDEMNERINGSTILSKUDD FRA
STRUKTURFONDET FOR FISKEFLÅTEN - HØRING**

TE 3/2 - 03
GML

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte saker i møte den 14. januar 2003, og fattet følgende vedtak:

"1 Innledning

Norges Fiskarlag viser til Fiskeridepartementets høringsnotater av 7. august 2002 om spesielle kvoteordninger for fartøy under 28 meter som deltar i fiskerier som er underlagt adgangsbegrensning og høringsnotat om forskrift for strukturavgift og tildeling av kondemneringstilskudd fra strukturfondet for fiskeflåten. Notatet som omhandler spesielle kvoteordninger tar for seg såkalte driftsordninger og strukturbaserte kvoteordninger, mens notatet om strukturfondet tar for seg strukturfondets formål og organisering, avgiftsgrunnlag og innkreving, administrasjon av fondet, anvendelse av fondet, vilkår for kondemneringsstøtte og saksbehandlingsregler.

Fiskarlaget konstaterer at forannevnte høringsnotater er utarbeidet med basis i de signaler som ble gitt omkring struktur og strukturvirkemidler for kystflåten på Fiskarlagets Landsmøte i oktober 2001. Norges Fiskarlag er således tilfreds med at departementet har tatt tak i de utfordringer som Landsmøtet påpekte i sitt vedtak, men er noe kritisk til den tempoplan departementet har lagt opp til.

Fiskarlaget er imidlertid misfornøyd med hvordan spørsmålet om statlig medfinansiering av Strukturfondet er behandlet av myndighetene til nå. Innføring av en strukturavgift er et helt nytt tiltak i strukturpolitikken som i prinsipp er vesentlig forskjellig fra tidligere tiltak ved at næringen selv skal generere midler til kondemnering. Fiskarlaget vil understreke at det er et betydelig ansvar organisasjonen tar på seg ved å gå inn for at næringsutøverne skal yte betydelige bidrag til nedbygging av flåten. Statlig medvirkning på minst det samme nivå som næringen selv er en forutsetning for næringen skal bidra på denne måten.

Følgende relevante uttalelser kan således siteres fra landsmøtevedtak 7/01

"Ressursfordelingsutvalgets innstilling – struktur i fiskeflåten" under avsnittet "Adgangsbegrensninger og strukturtiltak i flåten" heter det bl.a.:

"Landsmøtet er opptatt av at vi fortsatt skal ha en differensiert fiskeflåte i Norge, hvor det skal være plass for det mangfoldet av fartøytyper og driftsformer som finnes i dag. Tilgjengelig kvotegrunnlag som både kystflåten og havfiskeflåten skal fiske innenfor i de nærmeste årene vil fortsatt være for knapp til å få til en helårig lønnsom drift. Dette krever derfor at den samlede fangstkapasiteten ytterligere må reduseres. Som et ledd i en slik prosess mener Landsmøtet at det også må etableres strukturordninger i kystfiskeflåten som gjør det mulig å fiske kvotene med et færre antall fartøyer enn de som deltar i de aktuelle fiskeriene i dag.

Landsmøtet vil gi uttrykk for at framtidige kvotegevinster som frigjøres etter utløp av enhetskvoteperioder i all hovedsak må tilfalle de grupper som har generert slike kvotegevinster, da dette er et sentralt element for å få slike frivillige strukturordninger til å fungere. [...]"

Videre kan følgende siteres fra avsnittet og *"Aktuelle strukturtiltak i kystflåten"* :

"Landsmøtet viser til at med utgangspunkt i forslaget om å dele opp kystflåten i fire grupper vil en innenfor den enkelte gruppe kunne få mer homogene forhold, og det kan ligge til rette for å innføre former for kvoteordninger som gir struktureffekt innenfor gruppene dersom dette skulle vise seg å være ønskelig og nødvendig. Landsmøtet mener i likhet med utvalget at det første skritt må være å dele inn kystflåten i de foreslåtte lengdegruppene med tilhørende oppdelte gruppekvoter. Trinn to vil så bli å vurdere aktuelle tiltak/ordninger som vil gi rammer for nødvendig reduksjon i fangstkapasiteten.

Landsmøtet viser til at det nå foreligger en åpen lovhjemmel i § 5a i saltvannsfiskeloven til å etablere spesielle kvoteordninger i kystflåten. Landsmøtet ber derfor Landsstyret arbeide videre med disse spørsmålene i kommende landsmøteperiode, slik at en så snart som mulig kan få til hensiktsmessige modeller i kystflåten, som både kan gi midlertidige og permanente reduksjoner i fangstkapasiteten innenfor denne flåtegruppen. Landsmøtet mener derfor at former for kvotesamarbeid må kunne vurderes innenfor de ulike lengdegruppene, og at ordninger av midlertidig karakter kan være en vei å gå i første omgang.

Landsmøtet viser til at utvalget har sett nærmere på om det vil være mulig å kunne anvende en enhetskvoteordning i kystflåten etter samme mal som i havfiskeflåten, men utvalget har endt opp med den konklusjon at dette vanskelig lar seg gjennomføre, bortsett i fra fartøygruppen mellom 21-28 meter. Dette hovedsakelig ut fra at driftsmønsteret i kystflåten er komplekst og sammensatt, hvor man finner en rekke ulike driftskombinasjoner. Landsmøtet er enig i dette synet."

I tilknytning til Landsstyrets behandling av departementets høringsnotatet av 18. oktober 2000 om endringer i saltvannsfiskeloven vedrørende lovhjemmelen for spesielle kvoteordninger ble det avgitt følgende uttalelse (landsstyrevedtak 104/00 av november 2002):

- «1. Norges Fiskarlag viser til Fiskeridepartementets høringsnotat av 18.10.2000 hvor det foreslås å endre § 5a spesielle kvoteordninger i saltvannsfiskeloven slik at det også kan etableres kvotereguleringsordninger som har kapasitetsreducerende effekt

for fartøygruppen mellom 21 og 27,9 meter.

2. Det vises til at organisasjonen har behandlet spørsmålet om enhetskvoter i den konvensjonelle flåten ved en rekke anledninger, og det er antydning at en nedre grense for en slik ordning bør ligge ved 21,35 meter, jfr. landsstyrevedtak 49/99 og 6/00. Det vises for øvrig til arbeidsutvalgsvedtak 88/98 vedrørende behandlingen av høringsnotatet som lå til grunn for gjeldende lovhjemmel i § 5a. I nevnte vedtak heter det bl.a at «Organisasjonen vil derfor på et senere tidspunkt innenfor kommende landsmøteperiode (1999-2001) komme tilbake til spørsmålet om en egnet hjemmel i saltvannsfiskeloven for strukturordninger i kystflåten».
3. Norges Fiskarlag vurderer spørsmål om strukturtiltak i kystflåten som svært sentralt i årene som kommer, og en viser i denne forbindelse til at dette også inngår i mandatet til «Ressursfordelingsutvalget» som skal avgi sin innstilling innen utgangen av januar 2001.
4. Norges Fiskarlag er i likhet med Fiskeridepartementet enig i at en enhetskvoteordning slik vi kjenner den fra havfiskeflåten trolig ikke vil kunne anvendes i en rendyrket form i kystflåten, da fartøyene i denne gruppen har et nokså sammensatt driftsmønster. Fiskarlaget er imidlertid av den oppfatning at det også innenfor denne flåten må kunne utvikles passende ordninger som har kapasitetsreducerende effekt. Departementet bruker begrepet fleksible kvoteordninger uten at dette er nærmere definert, men ulike former for samarbeidsmodeller for å kunne fiske tildelte kvote på færre fartøy må klart kunne defineres inn i et slikt begrep.
5. Norges Fiskarlag viser til at det i løpet av 2001, på bakgrunn den kommende innstillingen fra Ressursfordelingsutvalget vil foregå en omfattende debatt omkring kvotefordelinger og strukturtiltak. Et spørsmål som trolig vil komme til å stå sentralt er en ytterligere oppdeling av kystflåtens kvoter i del-gruppekvoter differensiert etter fartøylengde. En slik tilnærming vil innebære at fartøy i større grad kan konkurrere på like vilkår. Dersom organisasjonen i løpet av 2001 finner å gå inn for slike inndelinger av kystflåten, vil en også lettere kunne vurdere behovet for strukturordninger innenfor de ulike lengdeintervallene.
6. På grunnlag av foranstående gjennomgang er Landsstyret i Norges Fiskarlag, etter en totalvurdering av en svært vanskelig sak, kommet til at en vil gå inn for at det bør etableres en åpen lovhjemmel til å etablere spesielle kvoteordninger i saltvannsfiskelovens § 5a for fartøygrupper hvor det er fastsatt adgangsbegrensning, og at denne således ikke begrenses nedad til fartøy på 21 meter og større. Norges Fiskarlag legger til grunn at en slik lovhjemmel må kunne hjemle ulike kvoteordninger som har kapasitetsbegrensende effekt, og anmoder derfor departementet om å vurdere om den foreslåtte ordlyd i §5a er dekkende for de intensjoner/formål Norges Fiskarlag legger i en slik lovhjemmel. Dette betyr at lovhjemmelen vil måtte dekke kvoteordninger ut over de enhetskvoteordningene som allerede er etablert.
7. Norges Fiskarlag betrakter forslaget i punkt 6 foran som en framtidsrettet tilnærming i forhold til de utfordringer vi står overfor i fiskeflåten i årene som kommer. Norges Fiskarlag vil imidlertid understreke at selv om det etableres en åpen lovhjemmel til å etablere kvoteordninger som har struktureffekt i alle fartøygrupper hvor det er etablert deltakerbegrensninger, så må denne ikke

anvendes til konkrete kvoteordninger før dette er grundig drøftet, og fått sin tilslutning fra Norges Fiskarlag.

8. *Norges Fiskarlag vil avslutningsvis bemerke at man i forbindelse med utformingen av konkrete kvoteordninger må være svært varsom slik at man ikke beveger seg inn i ordninger som innebærer omsettelige kvoter. Fiskarlaget erkjenner imidlertid at ulike kvoteordninger som baseres på kvotesamarbeid eller kvotesammenslåing kan ha elementer av omsettelighet i seg».*

Foreliggende høringsnotater tar for seg de framtidige rammebetingelsene for kystflåten utviklings- og tilpasningsmuligheter. Norges Fiskarlag anser de spørsmål som høringsnotatene omhandler som svært sentrale, noe som førte til at organisasjonen ba om en forlenget høringsfrist slik at forslagene kunne underlegges en grundig organisasjonsmessig behandling. Landsstyret i Norges Fiskarlag registrerer at medlemslagene har hatt en omfattende behandlingsprosess av notatene, og at det således foreligger godt funderte kommentarer og synspunkter på de ulike elementene i høringsnotatene.

Et av fundamentene for å innføre de foreslåtte drifts- og strukturordningene er at berørte fiskerier er adgangsregulert og at den såkalte Finnmarksmodellen med kvoteinndelinger i fire størrelsesgrupper er på plass. Norges Fiskarlag vil påpeke at man fortsatt er i en prosess med å etablere adgangsbegrensninger i flere kystfiskerier. Det samme er tilfellet for kvoteinndelinger etter Finnmarksmodellen, hvor bl.a. ingen av de pelagiske fiskeriene er omfattet av denne modellen. Som kjent legger organisasjonen opp til at man gjennom Landsmøtebehandling høsten 2003 skal få på plass Finnmarksmodell-inndelingen for de fiskerier som gjenstår, slik at denne kvoteinndelingsmodellen tas i bruk fullt ut fra og med 2004. Norges Fiskarlag mener at de to forannevnte elementene først må være på plass før en iverksetter andre strukturvirkemidler i kystflåten. Dette betegnes som *trinn en* i landsmøtevedtak 7/01. Dette er også påpekt i arbeidsutvalgsvedtak 48/02 av 26. august 2002.

2 Målsettingene med strukturordninger i kystflåten

Motivene bak de strukturforslag som er fremmet i landsmøtevedtak 7/01 samsvarer godt med de momenter som Fiskeridepartementet anfører i høringsnotatene, jfr. punkt 2 foran. Disse er som følger:

- Opprettholde en differensiert flåte
- En rimelig stabil geografisk fordeling av deltakeradganger/fartøy
- Tilstrekkelig økonomiske incentiver for å gå inn på ordninger
- Viktige kontrollhensyn
- Tilstrekkelig fleksibilitet til at flest mulig kan finne en tilpasning ut fra egne forutsetninger

Ytterligere hensyn som bør trekkes fram er at ordningene må være enkle og praktisk gjennomførbare, man må hindre at gjeldsbelastningen for fartøy som går inn på en strukturkvoteordning blir for stor, og at de fartøyene som ikke går inn på strukturordninger påføres vesentlige negative effekter av strukturtiltakene.

Norges Fiskarlag vil også påpeke at intensjonen bak strukturordninger er å få til en bedre kapasitetstilpasning mellom flåten og kvotegrunnlaget, og at dette skjer innenfor de hovedrammer som en angitt foran. Over tid vil dette også bidra til at flåten kan oppnå økt lønnsomhet og bedre inntjeningsmuligheter. Dette vil igjen danne grunnlag

for fornyelse av flåten som igjen er nødvendig for å kunne tilby attraktive arbeidsplasser i flåteleddet. Det er selvsagt ønskelig at en slik tilpasning skjer på en balansert og mest mulig kontrollert måte. I behandlingen har Fiskarlaget dessuten lagt spesielt vekt på at det må bli etablert ordninger som gir et tilpasset tilbud til alle grupper innenfor kystflåten.

3 Hovedinnholdet i departementets høringsnotat om spesielle kvoteordninger

I høringsnotatet uttaler departementet at *driftsordninger* er en felles betegnelse for ordninger hvor fartøyeierne midlertidig kan utveksle kvoter, uten at noe fartøy tas permanent ut av fiske. Følgende hovedelementer inngår i driftsordningen:

- Gjeldende for hele kystflåten under 28 meter
- Gjeldende for alle adgangsbegrensede fiskerier
- Geografisk begrensning på fylkesnivå for den konvensjonelle kvoten av torsk, hyse og sei
- Størrelsesmessig begrensning i samsvar med delingen av kystflåten i fire lengdegrupper
- Ingen størrelsesmessige begrensninger innen en kommune
- Utvekslingen vil gjelde for ett kvoteår av gangen
- Ingen adgang til å utveksle kvoten av samme fiskeslag i mer enn 3 år i løpet av en periode på 5 år

Strukturordninger er en felles betegnelse for ordninger hvor det blir stilt som vilkår for å delta at fartøy tas permanent ut av fiske og at kvoteadganger – *strukturkvote* - kan slås sammen. Følgende hovedelementer inngår i strukturordningen (strukturkvote):

- Gjeldende for hele kystflåten mellom 15 og 28 meter, eller 21 og 28 meter
- Gjeldende for alle adgangsbegrensede fiskerier
- Krav om at fartøy tas permanent ut av fiske
- Enten tidsbegrenset tildeling av strukturkvote, eller permanent forhøyet kvote mot avkorting
- Geografisk begrensning på fylkesnivå for den konvensjonelle kvoten av torsk, hyse og sei
- Inndeling i to lengdegrupper dersom strukturordningen gjøres gjeldende for fartøy ned til 15 meter, men i så fall ingen størrelsesmessig begrensning innen en kommune.

4 Prinsipper knyttet til omsettelighet

Norges Fiskarlag innser at den ideelle verden med den frie allmenningen hvor alle fritt skal kunne utnytte havets ressurser ikke er noen reell virkelighet i dagens situasjon. Den åpne allmenningen har for lengst vist seg å føre til den såkalte "allmenningens tragedie", hvor det overinvesteres i flåten som igjen fører til at fiskeressursene nedfiskes og økonomien i fisket raseres.

Norges Fiskarlag er innforstått med at former for omsettelighet av fiskerettigheter kom inn i den norske fiskeflåten allerede etter at havfiskeflåten fikk sine konsesjonsordninger gjennom trålloven og deltakerloven så langt tilbake som i 1951 for trålflåten (trålloven), og i 1972 for ringnotflåten (deltakerloven og ringnotforskriften). Senere har vi fått ytterligere flere konsesjonsordninger og årlige deltakerreguleringer innenfor kystflåten. Den reelle effekten av omsettelighet av rettigheter var imidlertid ikke like framtreddende i starten, da det ikke var etablert kvotebegrensninger på

fartøynivå. Dette kom først utover på 1970-tallet, og har bare forsterket seg fram til i dag.

I og med at det norske systemet ved eierskifte av fartøy har vært, og er slik at den enkelte konsesjon eller deltakeradgang først trekkes inn av myndighetene, og at myndighetene deretter deler ut en ny konsesjon eller deltakeradgang til den nye fartøyeieren, har man ikke et system med omsettelige kvoter slik de fleste forstår dette begrepet. Slik det norske systemet fungerer i praksis, skjer dette på en indirekte måte ved at det settes en kunstig høy pris/verdi på fartøyet som ikke gjenspeiler den reelle tekniske verdien på fartøyet. Enhetskvoter i havfiskeflåten, hvor aktørene i næringen kjøper opp fartøy med tilhørende fangstrettigheter og forventede årlige kvotetildelinger, kan betegnes som en friere form for omsetning av fiskerettigheter, men fortsatt gjennom en "kunstig" prising/verdi på fartøyet.

Fiskarlaget viser til at det i høringsnotatet gis uttrykk for at driftsordningene har likhetspunkter med omsettelige kvoter, all den stund enhver kvoteutveksling vil bety at adgangen til å fiske et gitt kvantum overføres fra en fisker til en annen, for en kortere eller lengre periode. Videre bemerkes det fra departementet at omsettelige kvoter ikke er en del av reguleringssystemet og skal heller ikke innføres som en indirekte effekt av driftsordningene.

Norges Fiskarlag har vært og er fortsatt motstander av omsettelige kvoter i klassisk forstand, men innser at den praksis og de ordninger som avledes som følge av et rettighetsbasert fiske ikke er til å unngå. Dermed får man prising av rettigheter (fartøy) ut fra forventede framtidige kvotetildelinger. I tilknytning til behandlingen av høringsnotatet om lovhjemmel i saltvannsfiskekloven til å etablere spesielle kvoteordninger uttalte Landsstyret at man burde være varsom slik at man ikke beveger seg inn i ordninger som innebærer omsettelige kvoter, jfr. punkt 8 i landsstyrevedtak 104/00 av november 2000, referert i punkt 1 foran.

Ut fra foranstående kan det konkluderes med at man i Norge har former for omsettelighet i reguleringssystemet ut fra at man i større og større grad beveger seg mot et rettighetsbasert fiske for alle flåtegrupper, men det er fortsatt langt unna å likestille dette med det de tilstander som råder på Island.

5 Lovgrunnlaget for drifts- og strukturordninger

Norges Fiskarlag viser til at lovhjemmelen til å etablere såkalte spesielle kvoteordninger, det vil si frivillige drifts- og strukturordninger også for kystflåten, ble gitt da Stortinget behandlet Ot.prp. nr. 39 (2000-2001) Om lov om endring av lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (spesielle kvoteordninger), jfr. Innst.O. nr. 73 (2000-2001). Dette lovforslaget ble vedtatt 1. juni 2001.

Norges Fiskarlag støttet etter en helhetsvurdering forslaget om å etablere en åpen lovhjemmel i saltvannsfiskeklovens § 5a til å kunne innføre spesielle kvoteordninger innenfor kystflåten som er underlagt adgangsbegrensninger, jfr. landsstyrevedtak 104/00 av 30.11.2000.

Norges Fiskarlag har registrert at Stortinget gjennom Næringskomiteens behandling av Ot.prp.nr. 76 (2001-2002) Om lov om endring av lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (strukturfond for kapasitetstilpasning av fiskeflåten), jfr. Innst.O.nr. 34 (2002-2003), har kommet med en del generelle kommentarer knyttet til de ulike forslagene til strukturvirkemidler i kystfiskeflåten. Stortinget har i innstillingen

godkjent lovhjemmelen for etablering av strukturfond med tilhørende avgiftsinnkreving, og at lovhjemmelen tidligst vil kunne tre i kraft 1. juli 2003.

Norges Fiskarlag registrerer at komiteen gir uttrykk for at det ville være naturlig med en samlet stortingsbehandling av ressursfordelings- og strukturpolitikken i fiskerinæringen, og at det bør være en forutsetning at en slik samlet drøfting gjennomføres før eventuelle nye tiltak blir iverksatt.

I komiteinnstillingen refereres det til et brev fra Fiskeridepartementet av 27.11.2002, hvor departementet gir uttrykk for at det tar sikte på å legge fram en orientering for Stortinget på en egnet måte, omkring Regjeringens arbeid med spesielle kvoteordninger. Ut fra foranstående legger Norges Fiskarlag derfor til grunn at Stortinget verken skal behandle lovhjemmelen for spesielle kvoteordninger eller lovhjemmelen for strukturfondet, da disse spørsmålene allerede er stortingsbehandlet. Slik Norges Fiskarlag ser det, er det således kun spørsmålet om avgiftssats knyttet til kondemneringsfondet som skal realitetsbehandles av Stortinget. I følge komiteinnstillingen vil dette skje i tilknytning til behandling av revidert nasjonalbudsjett våren 2003.

6 Stabilitet i kvotefordelinger mellom flåtegrupper

Norges Fiskarlag viser til at organisasjonen i de siste årene har viet betydelige ressurser knyttet til kvotefordelinger mellom ulike flåtegrupper. Selv om dette har vært en vanskelig prosess for organisasjonen har en likevel ansett det som en sentral og viktig oppgave for Fiskarlaget å ha klare synspunkter på dette spørsmålet.

Norges Fiskarlag vil denne forbindelse vise til Næringskomiteens innstilling til St.meld.nr. 51 (1997-98) om perspektiver på utviklingen av norsk fiskerinæring, jfr. Innst.S.nr. 93 (1998-99) og Innst.O.nr. 55 (1998-99) om enhetskvoteordningene. Her sier et stort flertall i komiteen følgende om stabilitet i kvotefordelingen:

«Komiteen viser til at fiskerinæringa er avhengig av naturen og utsett for naturlege svingingar. Uttaket må derfor styrast av ei berekraftig hausting av ressursane. Komiteen vil likevel understreke fiskerinæringa sitt behov for stabilitet og rammer dei kan gå ut ifrå, sjølv om kvotane frå år til år kan endra seg. Komiteen meiner systemet med fordeling av fiskekvotane mellom hav og kyst må gjennomgåast med sikte på å koma fram til ei varig fordeling. Det bør framleis vera ei målsetjing at næringa sjølv gjennom fiskarane sine organisasjonar medverkar til å finne fram til omforente fordelingar mellom dei ulike gruppene. Komiteen vil understreka at fordeling av kvotar mellom gruppene må oppretthaldast over tid, slik at det verkeleg vert eit verktøy som stimulerer til strukturtilpasning og langsiktig planlegging. »

Det vises i denne forbindelse til Landsmøtets behandling av Ressursfordelingsutvalgets innstilling i oktober 2001, hvor organisasjonen har gjort akkurat det Stortinget inviterte til. Landsmøtets vedtak 7/01 angir, bortsett fra ett unntak, den årlige kvotefordelingen mellom flåtegrupper i tidsperioden 2002 – 2007. Norges Fiskarlag er svært tilfreds med at myndighetene har valgt å følge den kvotetilrådnningen som er fremmet av Norges Fiskarlag, da stabilitet omkring de relative kvoterammene er en helt avgjørende forutsetning for å få frivillige strukturordninger til å fungere. Norges Fiskarlag forutsetter derfor at Stortinget i sin videre befatning med strukturvirkemidler i kystflåten også legger til grunn den kvotefordeling som følger av landsmøtevedtak 7/01.

7 Strukturvoteordning

En strukturvoteordning har store fellestrekk med den enhetsvoteordningen vi kjenner fra havfiskeflåten. Norges Fiskarlag har gjennom tidligere behandlinger, både til lovhjemmelen i § 5a og til utformingen av konkret enhetsvoteordning for den større konvensjonelle flåten gitt uttrykk for at det vil være naturlig å sette en grense ved 21 meter, jfr. landsstyrevedtak 4/99 av september 1999, landsstyrevedtak 6/00 av mai 2000, landsstyrevedtak 104/00 av november 2000 og landsmøtevedtak 7/01 av oktober 2001.

Ad. § 10 om begrensninger i fartøystørrelse

Ut fra en totalvurdering har imidlertid Norges Fiskarlag kommet fram til at det vil være tjenlig å tilby en strukturvoteordning for fartøy i kystflåten mellom 15 og 27,9 meter. Dette innebærer et permanent uttak av fartøyer innenfor denne størrelsesgruppen med grunnlag i strukturkvote.

Dette betyr at Norges Fiskarlag går inn for at kystfartøy under 15 meter skal få tilgang til kondemneringsmidler fra strukturfondet, jfr. utfyllende kommentarer i vedtakets punkt 10.

Nedenfor gis det utfyllende merknader til de ulike elementene som inngår i ordningen.

Ad. § 8 tildeling av strukturkvote

Norges Fiskarlag støtter forslaget om at strukturvoteordningen skal omfatte både de fiskerier som i dag er adgangsregulert og eventuelle nye fiskerier som adgangsreguleres i framtiden. Fiskarlaget innser at det kan være spesielle hensyn som tilsier at kval- og selfangst, samt at fangst av kongekrabbe bør holdes utenfor strukturvoteordningen. Fiskarlaget finner videre å kunne støtte forslaget om at de konvensjonelle kvotene av torsk, hyse og sei nord for 62°N sees på som en samlet "kvotepakke". Notkvoten av sei må imidlertid kunne håndteres separat.

Fiskarlaget viser til at konsesjonsgrensen for notfiske er satt til 27,5 meter. Dette samsvarer ikke med lengdegrensen som er satt i den største reguleringsgruppen i Finnmarksmodellen, hvor 27,9 meter er øverste grense. I seinotfiske er det som kjent noen få fartøy (6) over 27,9 meter (90 fot) tildelt særskilt seinottillatelse. Fiskarlaget er av den oppfatning at disse fartøyene i første omgang bør reguleres med en delgruppekvote i seinotfiske, slik landsmøtevedtak 7/01 angir. Dette innebærer at slike fartøy også må forholde seg til tilsvarende fartøy dersom strukturvotesamarbeid på seinot skal kunne inngås.

Videre vises det til at det i notfiske etter makrell og nordsjøsild gjelder en reguleringsgrense på 21,35 meter. Etter reguleringsgruppene i Finnmarksmodellen vil dette bety at gruppen 21-27,9 meter i realiteten vil bestå av to rettighetsgrupper, for det første kystnotfartøy mellom 21-21,35 meter og for det andre notfartøy mellom 21,35-27,5 meter som betegnes SUK-fartøyene. Sistnevnte gruppe reguleres nå med en egen gruppekvote i makrell- og nordsjøsildfisket. Ut fra at kvotene på fartøynivå i makrell- og nordsjøsildfisket fastsettes med basis i to helt forskjellige prinsipper i henholdsvis SUK-gruppen (basiskvote) og kystnotgruppen 21-21,35 meter (fartøylengde), så finner Fiskarlaget at man foreløpig bør håndtere disse to gruppene separat, slik landsmøtevedtak 7/01 legger opp til. Dette innebærer at slike fartøy også må forholde seg til tilsvarende fartøy dersom strukturvotesamarbeid skal kunne inngås i de

angjeldende to fiskerier.

For øvrig tar Fiskarlaget, som nevnt i punkt 1, sikte på å få på plass Finnmarksmodellens kvoteinndelinger i de pelagiske fiskeriene fra og med 2004.

Fiskarlaget går inn for at det bare er de fartøyene som i utgangspunktet oppfyller vilkårene for å delta i de aktuelle adgangsregulerte fiskeriene som kan inngå strukturvotesamarbeid, og ikke fartøy som er "utenfor" de angjeldende adgangsregulerte fiskeriene, slik departementet åpner opp for i § 8 tredje ledd i forslaget til forskrift. I praksis innebærer dette at et fartøy bare kan nyttiggjøre seg av en strukturvote fra et fartøy i samme reguleringsgruppe med tilsvarende fiskerettighet (deltakeradgang). Det vil således ikke være mulig å oppnå deltakeradgang for et fartøy i et annet fiskeri gjennom å inngå strukturvotesamarbeid.

Fiskarlaget er enig i at det vil være fornuftig å ha fleksibilitet i ordningen som gir adgang til å fordele kvotene fra det fartøyet som går ut av fiske til flere andre fartøy, herunder at det vil være aktuelt å dele opp kvotene i flere mindre komponenter til de deltakende fartøy som inngår i samarbeidet.

Ad. § 11 varighet

En hovedforskjell mellom havfiskeflåten og kystflåten er at man i kystflåten har relativ stor grad av overregulering i de fleste av de adgangsregulerte fiskeriene. Norges Fiskarlag erkjenner at innføring av en strukturvoteordning vil medføre at overreguleringen vil måtte reduseres siden strukturordningen vil føre til økt kapasitetsutnyttning.

En redusert overregulering vil medføre at fartøy som ikke går inn på strukturtiltak blir negativt berørt som følge av strukturordningene. Dette kan således ha uheldige effekter og kan til en viss grad bøtes på ved å ha en avkorting av kvotene knyttet til strukturvoteordningen. Avkorting vil tilfalle samtlige deltakende fartøy i en reguleringsgruppe umiddelbart og således motvirke ulempene med reduksjon av overreguleringen.

På bakgrunn av de erfaringer som har framkommet i enhetskvoteordningene i havfiskeflåten går Norges Fiskarlag inn for at det gis en varig avkortet kvotefordel ved bruk av strukturvoteordning, framfor en uavkortet kvotefordel som har en begrenset varighet på for eksempel 13 år. Etter en totalvurdering går Norges Fiskarlag inn for at det gis en avkorting på 20% som kommer gjenværende fartøy i reguleringsgruppen til gode umiddelbart.

Ad. § 10 registreringssted for fartøyet

Når det gjelder geografiske begrensninger til ordningen viser en til at Fiskarlaget tidligere har bedt om at fylkesbindingen knyttet til torskereguleringen nord for 62°N måtte oppheves. Fiskarlaget konstaterer imidlertid at organisasjonen ikke har fått gjennomslag for dette synet. Ut fra en totalvurdering finner derfor Fiskarlaget å kunne støtte forslaget i høringsnotatet om at en i torskefiskeriene legger til grunn en fylkesvis inndeling etter mønster i den nye gruppe I i fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N.

Norges Fiskarlag går inn for at strukturvotesamarbeid bare kan inngås mellom fartøy som tilhører samme størrelsesgruppe i henhold til Finnmarksmodellen, og at det heller ikke må gis unntak fra dette vilkåret på kommunenivå slik departementet åpner opp for i § 10 i utkastet til forskrift.

Ad. § 12 kvotetak

Når det gjelder kvotetak på fartøynivå vil en påpeke at nivåene ikke bør være alt for store, da dette kan føre til uro omkring inntektsmulighetene for mannskapene på fartøy som inngår i strukturkvotesamarbeid, og de fartøy som velger å ikke inngå slikt samarbeid.

Norges Fiskarlag registrerer at det er fremmet ulike synspunkter på kvotetak til fartøy som inngår strukturkvotesamarbeid. Fiskarlaget finner det rimelig å skille mellom fartøy som i utgangspunktet har én deltakeradgang og fartøy som i utgangspunktet har to eller flere deltakeradganger. Etter en totalvurdering går Fiskerlaget inn for at fartøy som i utgangspunktet kun har én deltakeradgang gis et kvotetak som tilsvarer tre ganger den kvoten vedkommende fartøy ville blitt tildelt etter fartøyets faktiske lengde i vedkommende fiskeri, mens fartøy som i utgangspunktet har to eller flere deltakeradganger gis et kvotetak på to ganger den kvoten vedkommende fartøy ville blitt tildelt etter fartøyets faktiske lengde i vedkommende fiskeri.

I tilknytning til kvotetaken, er det spesielt viktig at en bestemmer seg for kvotestiger i de ulike reguleringsgruppene i Finnmarksmodellen, og at disse ligger fast når en iverksetter en strukturkvoteordning. Norges Fiskarlag tar sikte på å avklare kvotestigene i Finnmarksmodellen i løpet av 2003, slik at disse kan iverksettes fra og med 2004.

Evalueringsordningen

Norges Fiskarlag registrerer at det fra enkelte medlemslag er framsatt krav om konsekvensanalyser og fastsettelse av klare mål for de foreslåtte tiltakene. Fiskerlaget erkjenner at det kan være vanskelig å utarbeide konsekvensanalyser på dette området, og da særlig for strukturkvoteordninger. Norges Fiskarlag er imidlertid av den oppfatning at strukturkvoteordningen må evalueres etter 2-3 år. Det må således være rom for å kunne justere regelverket dersom dette skulle vise seg å være nødvendig.

8 Driftsordninger

I landsmøtevedtak 7/01 antydes det at former for kvotesamarbeid må kunne vurderes innenfor de ulike lengdegruppene i Finnmarksmodellen, og at ordninger av midlertidig karakter kan være en vei å gå i første omgang.

Norges Fiskarlag innser at det vil måtte stilles store krav både til de ulike kvote- og rettighetsregistre og til selve administreringen av en driftsordning. Etter en totalvurdering har Norges Fiskarlag likevel funnet å gå inn for at det åpnes opp for bruk av driftsordninger i kystflåten under 15 meter.

Norges Fiskarlag mener at driftsordningene må underlegges de samme begrensningene som strukturordningene når det gjelder:

- kvotetak
- geografiske begrensninger
- samarbeidet må kun finne sted mellom fartøy i samme reguleringsgruppe og med rettigheter i de samme fiskerier i henhold til Finnmarksmodellen

Norges Fiskarlag støtter forslaget i høringsnotatet om at driftskvotesamarbeid kan inngås for ett år av gangen og maksimalt i tre år i løpet av en femårsperiode. I motsetning til det som må gjelde innenfor strukturkvoteordningen, går Fiskarlaget ikke

inn for at det foretas avkorting i kvotene ved bruk av driftsordninger.

Norges Fiskarlag finner det fornuftig at det settes en maksimumstid på bruken av driftsordninger, ved at en deltakeradgang for eksempel ikke utveksles i mer enn fem år totalt sett. Fiskarlaget forutsetter videre at myndighetene utarbeider løsninger som gjør at kravet i deltakerloven om at man må ha drevet fiske i minst tre av de siste fem årene for å kunne opprettholde ervervstillatelsen til fartøyet (eier opprettholder blad B status i fiskermanntallet).

Gjennom høringsrunden er det fra flere medlemslag fremmet betydelig skepsis til driftsordninger. Hovedankepunktet er at en slik ordning vil komme til å initiere potensiell fangstkapasitet i flåten som i dag nødvendigvis ikke utnyttes, noe som vil være svært uheldig i en situasjon hvor en samtidig retter flere virkemidler inn mot å redusere fangstkapasiteten i kystflåten. For å hindre en slik effekt har enkelte medlemslag gitt uttrykk for at det i tilknytning til driftsordningen må stilles krav om at fartøy som skal inngå i et slikt kvotesamarbeid må ha hatt en viss utnyttelse av de kvoter som skal inngå samarbeidet i det/de foregående år.

Norges Fiskarlag er langt på vei enig i de vurderinger som ligger til grunn for dette synet, men vil ut fra en totalvurdering likevel ikke å gå inn for at det settes vilkår om at deltakende fartøyer må ha hatt en bestemt kvoteutnyttelse i foregående år. Fiskarlaget mener at dette er et spørsmål det er naturlig å komme tilbake til etter at en har høstet noe erfaring med bruk av driftsordninger.

9 Spørsmålet om ressursrente og ressursavgift

Norges Fiskarlag registrerer at det i tilknytning til den pågående debatten omkring Fiskeridepartementets høringsnotater om strukturvirkemidler i kystflåten også har blusset opp en ny debatt omkring ressursrente og ressursavgift. Både St.meld.nr. 58 (1991-1992) Om struktur- og reguleringspolitikk overfor fiskeflåten drøftet spørsmålet om ressurs- eller grunnrente. Videre ble samme tema berørt i St.meld.nr. 51 (1997-98) Perspektiver på utvikling av norsk fiskerinæring. I sistnevnte stortingsmelding heter det bl.a.:

"[...] Fiskeriene kan også, dersom de reguleres utelukkende med sikte på økonomisk effektivitet i forhold til fangstvirksomheten, gi grunnlag for en betydelig avkastning til fellesskapet. Dette vil imidlertid fordre omfattende strukturendringer i flåten. Avhengig av hvordan reguleringene endres vil dette ha konsekvenser på landsiden i næringen såvel som i kystsamfunnene generelt. Beskatning av grunnrenten vil bidra til å begrense oppbygningen av overkapasitet i fangstleddet.

Norsk fiskerinæring er i dag tilnærmet subsidiefri og står for en betydelig verdiskaping i det norske samfunnet. Kostnadene ved fiskeriforvaltningen er omfattende og dekkes over statsbudsjettet. Adgangen til å delta i fiske og fangstkvoter tildeles imidlertid vederlagsfritt fra samfunnet, slik at ressursrenten i sin helhet tilfaller næringsutøverne. Gjennom reguleringssystemet legges det opp til at ressursrenten går inn i næringen og i samfunnene langs kysten. En slik anvendelse kan sees som samfunnets investering i en videre utvikling av distriktene."

Norges Fiskarlag viser til at det fra Stortingets ikke ble fremsatt uenighet om en slik anvendelse av ressursrenten i fiskeriene da Stortinget behandlet St.meld.nr. 51 (1997-98), jfr. Innst.S.nr. 93 (1998-99). Fiskarlaget kan ikke se at den økonomiske situasjonen i flåten er vesentlig endret siden forannevnte stortingsbehandling, og at det derfor ikke er grunnlag for å reise dette spørsmålet på nytt (det nåværende tidspunkt).

10 Høringsnotat om forskrift for strukturavgift og tildeling av kondemneringstilskudd fra strukturfondet for fiskeflåten

10.1 Innledning

Ideen om et strukturfond ble opprinnelig lansert av Norges Fiskarlag så langt tilbake som i 1991. Forslaget ble den gang fremmet i en annen kontekst enn i dag og hadde et mer vidtrekkende formål enn det foreliggende forslaget fra Fiskeridepartementet. Av flere årsaker ble dette initiativet ikke fulgt opp før Fiskarlagets ressursfordelingsutvalg inkluderte det i sin innstilling, som ett av flere elementer i arbeidet med å ressurstilpasse fiskeflåten.

I vedtak i sak 7/01, "Ressursfordelingsutvalgets innstilling – struktur i fiskeflåten" uttalte Landsmøtet i Norges Fiskarlag følgende når det gjelder opprettelse av et strukturfond:

"Landsmøtet mener at bruk av økonomiske midler til å «kjøpe ut» fangstkapasitet fortsatt vil kunne være et effektivt virkemiddel for å tilpasse fiskeflåten bedre til kvotegrunnlaget. Landsmøtet erkjenner at det med utgangspunkt i dagens prioriteringer av penger på statsbudsjettet vil være vanskelig å få staten til alene å bidra med økonomiske bevilgninger for å kondemnere gammel fiskefartøy tonnasje. Landsmøtet har derimot i likhet med utvalget bedre tro på den ideen som Fiskarlaget tidligere har fremmet om Fiskerienes strukturfond, hvor også næringen selv bidrar med penger som kan finansiere en kondemneringsordning.

Landsmøtet går derfor inn for at næringen etablerer et slikt fond, med avgiftstrekk på flåteleddet, under forutsetning av at myndighetene stiller til disposisjon et minst like stort årlig beløp som det fiskerne selv genererer."

Norges Fiskarlag viser til at spørsmålet om etablering av lovhjemmel for et strukturfond var ute til høring tidligere i år. Ved denne høringsrunden uttalte Fiskarlaget bl.a.:

"[...] Norges Fiskarlag vil understreke at dette er organisasjonens grunnlag for å vurdere innføring av et strukturfond i fiskeflåten. Fiskarlaget konstaterer at Fiskeridepartementet bruker begrepet «Et næringsfinansiert strukturfond». Fiskarlaget stiller seg uforstående til dette, og vil i denne sammenheng framheve Landsmøtets forutsetning om at myndighetene bidrar til fondet minst på lik linje med fiskeflåten. Fiskarlaget forutsetter at regjeringen slår dette fast overfor Stortinget i forbindelse med behandlingen av lovhjemmelen for strukturfondet, og at regjeringen samtidig gir uttrykk for at den har til hensikt å oppfylle denne forutsetningen. [...]"

"[...] Norges Fiskarlag vurderer den foreslåtte ordlyden i forslaget til ny § 9b i Saltvannsfiskeloven som dekkende og å være utformet slik at den gir grunnlag for å etablere et strukturfond i tråd med Landsmøtets vedtak. Fiskarlaget vil likevel gå imot etableringen av denne hjemmelen med mindre myndighetene klart forplikter seg til å bidra til fondet i minst like stor utstrekning som næringen selv.[...]"

Norges Fiskarlag gikk med andre ord imot etableringen av lovhjemmelen for strukturfondet dersom myndighetene ikke klart forpliktet seg til å bidra til fondet i minst like stor utstrekning som næringen selv. Norges Fiskarlag må, etter framleggelsen av Ot.prp. nr. 76 (2001-2002) og det foreliggende høringsnotat,

konstatere at organisasjonens forutsetning for etablering av et strukturfond ikke er oppfylt. Fiskarlaget viser i denne forbindelse til følgende omtale om statlig medfinansiering i Ot.prp. nr. 76 (2001-2002):

” [...] Særlig Norges Fiskarlag har vært opptatt av spørsmålet om fortsatte statlige bidrag til kondemneringsstøtte, og har fremholdt at lagets landsmøtevedtak om strukturfond ble gjort på det vilkår at staten «stiller til disposisjon et minst like stort årlig beløp som det fiskerne selv genererer».

Fiskeridepartementet finner det imidlertid ikke tilrådelig at staten skal binde seg til fremtidige bevilgninger på denne måten. Det vil fortsatt være naturlig at spørsmålet om offentlig kondemneringsstøtte tas opp i de årlige forhandlingene mellom staten og Norges Fiskarlag om støttetiltak for fiskerinæringen. Det vil da være mulig å ta opp spørsmålet om kondemneringsstøtte innenfor rammen av støtteavtalen. Resultatet av disse forhandlingene legges frem for Stortinget i en egen proposisjon. [...]”

I høringsnotatet gjentas i hovedsak innholdet i ovennevnte sitat før det faktisk blir framført argumenter mot at staten skal bidra til strukturfondet.

Norges Fiskarlag viser til at organisasjonen i alle sammenhenger har understreket at en statlig medfinansiering minst på samme nivå som det som genereres av fiskerne selv, er en klar forutsetning for organisasjonens oppslutning om en ordning med strukturfond. Norges Fiskarlag vil igjen understreke at dette er et ufravikelig krav.

Norges Fiskarlag konstaterer at Fiskeridepartementet i høringsnotatet henviser spørsmålet om statlig medfinansiering til de årlige forhandlingene mellom staten og Norges Fiskarlag om støttetiltak for fiskerinæringen. Fiskarlaget mener at den beste løsningen ville være at staten ga sitt bidrag til fondet gjennom en ordinær bevilgning på det enkelte års statsbudsjett, og at avgiftssatsen det kommende år ble fastsatt på grunnlag av dette. Så lenge staten ikke forplikter seg til å oppfylle Fiskarlagets forutsetning for oppslutning om ordningen gjennom konkrete bevilgninger over statsbudsjettet, må også nivået på strukturavgiften fastsettes under disse forhandlingene.

Fiskarlaget viser i denne sammenheng til at fiskeriatvaten for 2003 ikke inneholder noe bidrag fra staten til strukturfondet eller sier noe om nivået på en strukturavgift. Årsaken til dette er at Stortingets behandling av lovhomehlen og Norges Fiskarlags behandling av høringsnotatet på det tidspunktet ikke var gjennomført. Dette innebærer at en eventuell innføring av strukturavgift i 2003 med et tilhørende statlig bidrag til fondet vil måtte skje gjennom en annen prosedyre enn den som er skissert. Norges Fiskarlag tar det som gitt at dette likevel vil gi som resultat at statens bidrag til fondet for 2003 ikke blir mindre enn 50%.

Norges Fiskarlag kan på denne bakgrunn ikke slå fast hvilket nivå strukturavgiften skal ligge på, ettersom det avhenger av hvor stort det statlige bidraget blir hvert enkelt år. Fiskarlaget mener likevel at det må tas stilling til hva som skal være det maksimale nivået på strukturavgiften. I denne forbindelse legger Fiskarlaget vekt på de vurderinger og beregninger som Fiskeridepartementet har redegjort for i høringsnotatet samtidig som det tas hensyn til hvordan avgiftsbelastningen vil slå ut for de ulike grupper. Fiskarlaget har også tatt i betraktning at det vil være en gruppe som vil bli belastet strukturavgift uten å samtidig få direkte tilgang til midlene. Ut fra en samlet

vurdering kan Norges Fiskarlag akseptere at den maksimale avgiftssatsen settes til 0,35%.

Fiskarlaget viser til at Fiskeridepartementet mener at en strukturavgift skal være lik for alle som leverer fangst. Fiskarlaget ser at det finnes gode argumenter for en slik løsning, men har likevel kommet til at det ikke vil være rimelig å kreve avgift fra fartøy som ikke har noen form for konsesjon eller deltakerrettighet i adgangsbegrensede fiskerier. Fiskarlaget viser til at disse fartøyene verken vil ha tilgang til tilskudd fra strukturfondet eller andre strukturvirkemidler og at denne gruppen gjennomgående består av små fartøy som har en svak økonomisk situasjon. Det er blant disse fartøyene åpenbare behov for ordninger som kan bidra til strukturtilpassing og fornyelse, men slike finnes ikke i dag og er heller ikke prioritert av de politiske myndigheter. Så lenge dette er situasjonen kan Norges Fiskarlag ikke gå med på at denne gruppen blir belastet strukturavgift. Fiskarlaget vil i denne sammenhengen også peke på at en slik løsning vil by på ubetydelige praktiske utfordringer og i svært liten grad påvirke de inntekter strukturavgiften vil generere.

10.2 Sammenheng med andre ordninger

Norges Fiskarlag er enig med Fiskeridepartementet i at midler fra Strukturfondet som hovedregel bør nyttes til kondemnering av kystfartøy under 15 eller 21 meter, alt etter hva som blir utfallet etter høringen om drifts- og strukturordninger for kystflåten. Fiskarlaget har foran gått inn for at ordningen med strukturkvote skal gjelde for fartøy over 15 meter. Dette innebærer at midlene fra Strukturfondet må benyttes til kondemnering av fartøy under 15 meter. Norges Fiskarlag går imot enhver form for overlapping mellom disse to ordningene.

10.3 De enkelte paragrafene i forskriften

Norges Fiskarlag vil i det følgende kommentere de enkelte paragrafene i forslaget til forskrift for ordningen.

§ 1 Formål og finansiering

Norges Fiskarlag krever at det i denne § slås fast at strukturfondet skal finansieres med en strukturavgift og et statlig bidrag som skal være minst like stort som det beløp avgiften innbringer.

§ 2 Avgiftsgrunnlag

Norges Fiskarlag har ovenfor redegjort for sitt syn vedrørende det maksimale nivået for en strukturavgift. Fiskarlaget krever på denne bakgrunn at det i denne § inkluderes en bestemmelse om at avgiftssatsen ikke skal overstige 0,35 %.

Fiskarlaget vil videre presisere at det, så lenge det statlige bidraget til fondet skal avgjøres under fiskeriavtaleforhandlingene, ikke vil være mulig å angi avgiftsnivået ved framleggelsen av statsbudsjettet.

§ 3 Innkreving av avgift

Norges Fiskarlag har ingen merknader til denne §.

§ 4 Administrasjon av Strukturfondet

Norges Fiskarlag har ingen merknader til denne §.

Fiskarlaget er imidlertid opptatt av å unngå at betydelige midler i fondet blir brukt til administrasjon, og forutsetter at utgiftene knyttet til ordningen holdes på et så lavt nivå

som mulig.

§ 5 Anvendelse av Strukturfondet

Norges Fiskarlag mener at det i denne § må slås fast at midlene kun skal kunne brukes til kondemnering av fartøy under 15 meter som deltar i adgangsbegrensede fiskerier. Fiskarlaget er uenig i at det skal åpnes for kondemnering av fartøy over den aktuelle lengdegrensen. Norges Fiskarlag mener at det er viktig for ordningens legitimitet i næringen at det er entydig hvilke grupper som er omfattet av ordningen.

Fiskarlaget er enig i at det ikke skal fastsettes konkret hvordan kondemneringsstøtten skal utmåles, og at SND i stedet får ansvaret for å fastsette nærmere retningslinjer på dette området. Fiskarlaget viser til at det nødvendige støttenivået vil variere sterkt mellom de fartøy som blir omfattet av ordningen, og at det derfor er ønskelig med stor grad av fleksibilitet. Fiskarlaget viser for øvrig til at erfaringene fra de senere års kondemneringsordninger har vist at det med et fast støttenivå har vist seg vanskelig å få kondemnert fartøy i enkelte rettighetsgrupper.

§ 6 Vilkår om konsesjoner eller deltakeradganger

Norges Fiskarlag er enig i at støtte kun skal gis til fartøy som har adgang til å delta i fiskerier som er underlagt krav om konsesjon eller som er adgangsbegrenset. Fiskarlaget er også enig i at det settes som vilkår for kondemneringsstøtte at alle slike rettigheter skal inndras.

§ 7 Vilkår om aktivitet

Norges Fiskarlag er skeptisk at det skal settes krav til aktivitet. Så lenge et fartøy har en konsesjon eller deltakerrettighet, representerer det en kapasitet som enten er, eller trolig vil bli utnyttet og som det derfor uansett vil være interessant å ta ut. Et vilkår om aktivitet vil kunne stimulere til aktivisering av kapasitet med sikte på å oppfylle vilkåret. Etter Fiskarlagets oppfatning, er dette ikke ønskelig. Fiskarlaget vil dessuten bemerke at deltakerforskriftene i flere fiskerier, i praksis inneholder et aktivitetskrav. Det er i tillegg grunn til å anta at ordningen vil bli vesentlig lettere å administrere dersom det ikke settes krav til aktivitet.

§ 8 Vilkår om destruksjon

Norges Fiskarlag mener at det er for strengt å stille krav om at fartøyet skal være tilintetgjort før det kan utbetales støtte. Det kan i mange tilfeller være praktiske forhold som gjør at det kan ta lang tid før det er mulig å få fartøyet tilintetgjort. Fiskarlaget mener det er urimelig dersom ventetid ved huggerier skal føre til at det tar lang tid før tilskuddet kommer til utbetaling. Etter Fiskarlagets vurdering, må det være tilstrekkelig at et fartøy er levert for destruering og at fartøyeier kan framvise dokumentasjon på dette. Etter Fiskarlagets mening er det vesentlige i denne forbindelse å sikre at fartøyet faktisk blir destruert. Bestemmelsen bør derfor utformes slik at SND gis frihet til å avgjøre når dette kravet er å anse som oppfylt.

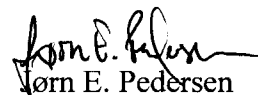
§§ 9-13

Norges Fiskarlag har ingen merknader til disse §§.”

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Jørn E. Pedersen